

วานิช รัชชา

TPSO JOURNAL

วารสาร สนย.

ปีที่ 5 ฉบับที่ 41 ธันวาคม 2557

วารสาร สนย. ฉบับนี้ มีกำหนดออกในเดือนมกราคม เนื่องในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 87 พรรษา 5 ธันวาคม 2557 ทางกองบรรณาธิการขอแนะนำเสนอบทความพิเศษเรื่อง 'วานิชราชา' เพื่อร่วมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และน้อมนำศาสตร์แห่งองค์พระราชา เรื่อง 'เศรษฐกิจพอเพียง' มาเตือนสติในการทำสิ่งใดก็ตามแต่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำการค้า การลงทุนในโลกทุนนิยมว่าต้องคำนึงถึงหลัก 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เพื่อสร้างความเจริญเติบโตของธุรกิจและเศรษฐกิจโดยภาพรวมที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

ยิ่งงวดใกล้การรวมตัวของสิบประเทศในอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียวในนามประชาคมอาเซียนในปี 2558 ข้อมูลบทวิเคราะห์ต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ ล้วนมีค่าดังทองคำที่ผู้ประกอบการแสวงหา คอลัมน์ Special Report ฉบับนี้ เราชวนโพล้สนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของ 4 ประเทศสมาชิก คือ ไทย เมียนมาร์ สปป.ลาว และกัมพูชา เจาะลึกแบบรู้เขา รู้เรา หวังว่า ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นจิ๊กซอว์ชิ้นสำคัญที่ช่วยต่อภาพการตัดสินใจของนักลงทุนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอ เชิญอ่านต่อที่คอลัมน์ Special Report 2 เพราะกูรูของเราจะมาวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และคาดการณ์แนวโน้มของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยว่าผู้ประกอบการทั้งภาคนำเข้าและส่งออกจะต้องวางหมากเชิงรุกและรับอย่างไร เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เมื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างเต็มตัว และปูทางประเทศไทยไปสู่การเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมสิ่งทอในภูมิภาคอาเซียนอย่างมั่นคงต่อไป

กองบรรณาธิการวารสาร สนย.

Contents

วารสาร สนย. ปีที่ 5 ฉบับที่ 41 ธันวาคม 2557

วานิชราชา	3
เขตเศรษฐกิจพิเศษ ในไทย เมียนมาร์ สปป.ลาวและกัมพูชา	4-5
การปรับตัวของสิ่งทอไทย เมื่อเข้าสู่ AEC	6-7
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย	8
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า	9
การค้าระหว่างประเทศของไทย : ตุลาคม 2557	10
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : พฤศจิกายน 2557	11
Global News	12

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนพหลโยธิน 1 ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Getting Around with TPSO

พบกันอีกเช่นเคยค่ะ กับวารสาร สนย. ฉบับนี้ Getting around with TPSO ขอแนะนำท่านไปพบกับเรื่องราวดีๆ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 87 พรรษา 5 ธันวาคม 2557 ในปีนี้กระทรวงพาณิชย์ ได้จัดให้มีการปฏิญาณตนเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลังของแผ่นดิน เหมือนเช่นทุกปีค่ะ เราจะประพฤติปฏิบัติตนเป็นข้าราชการที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริตเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทตลอดไป

นอกจากนั้น สนย. ยังมีข่าวดีที่จะบอกกล่าวให้ทราบไว้ว่า เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้มีมติในวาระ 2 และ 3 ผ่านร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่....) พ.ศ. ... (การจัดตั้งสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า) ไปเรียบร้อยแล้ว ในขณะที่อยู่ระหว่างนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อลงพระปรมาภิไธย ก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป และพร้อมๆ กันนี้ วารสาร สนย. ก็ขอแสดงความยินดีกับท่านสมเกียรติ ตริรัตน์พันธ์ รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ที่ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์ และปฏิบัติหน้าที่ ผอ. สนย. คนใหม่ แทนท่านอัมพวัน พิชาลัย ที่ได้รับโปรดเกล้าให้เป็นรองปลัดกระทรวงฯ ไปก่อนหน้านี้ ○

วานิชราชา

“...อันที่จริงเธอก็ชื่อ ภูมิพล ทีแปลว่า กำไลของแผ่นดิน เมื่ออยากให้เธอ อยู่กับดิน เมื่อฟังคำพูดนี้แล้วก็กลับมาคิดซึ่งแม่ก็ควรจะสอนเรา และมีจุดมุ่งหมายว่า อยากให้เรากลับมาอยู่กับดิน และอยากให้ทำงานให้แก่ประชาชน...”

“ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรง ยึดหลักการพอที่ตั้งแต่แรก โดยให้มีการ พัฒนาไปตามขั้นตอนเป็นระยะๆ เศรษฐกิจ พอเพียงไม่ใช่เศรษฐกิจสำหรับคนยาก คนจนเท่านั้น พระองค์ท่านรับสั่งว่า “ให้ ร่ำรวย แต่ร่ำรวยแล้วต้องรักษาให้คงอยู่ ต้องยั่งยืน และต้องกระจายอย่างทั่วถึง”

พระราชปราชญ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ดังกล่าว เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงพระราชปณิธานของ พระองค์ในอันที่จะทรงงานเพื่อความกินดีอยู่ดีของ ปวงชนชาวไทย โดยโครงการในพระราชดำริกว่า 4,400 โครงการล้วนสะท้อนถึงแนวปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงที่ต่อยอดแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย อันเป็นส่วนหนึ่งของ โลกที่อยู่ในกระแสเสรีนิยม ทุนนิยม หรือบริโภคนิยม ที่ชัดเจนในการแสวงหาความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจเป็นที่ตั้ง ความร่ำรวยจากการลงทุน กระตุ้น การบริโภคและกิเลส หลอเลี้ยวระบบทุนนิยม

ที่ผ่านมาประเทศไทยก้าวเข้าสู่การพัฒนา โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงฐานรากของประเทศ ซึ่งมีฐานใน ภาคการเกษตร แต่กลับมุ่งไปสู่การเป็นประเทศ อุตสาหกรรม จะเห็นได้ว่าการพัฒนาอุตสาหกรรม ของประเทศไทยตั้งอยู่บนฐานของคนอื่นทั้งสิ้น อาทิเช่น FDI แต่เมื่อมีการย้ายฐานการลงทุนออกไป เศรษฐกิจก็ล้มในที่สุด สถานการณ์เช่นนี้เป็นวัฏจักร ของการพัฒนาเหมือนกับวัฏจักรเชิงพุทธ คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงยึดหลักการพอที่ตั้งแต่แรก โดยให้มีการพัฒนา ไปตามขั้นตอนเป็นระยะๆ เศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่ เศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจนเท่านั้น พระองค์ท่าน

รับสั่งว่า “ให้ร่ำรวย แต่ร่ำรวยแล้วต้องรักษาให้คงอยู่ ต้องยั่งยืน และต้องกระจายอย่างทั่วถึง” พระองค์ท่านรับสั่ง ให้คำไว้สามคำเป็นหลักสามประการ เพื่อใช้เป็นแนวทางของการพัฒนาประเทศ และจะนำไปใช้ในการบริหารงาน ในองค์กรต่างๆ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง **ให้ใช้เหตุผล** อย่าใช้กิเลสตัณหาเป็นเครื่องนำทาง อย่าเอาแต่กระแส ต้องมีความกล้าหาญเพียงพอ ที่จะเลือกหนทางว่าประเทศไทยต้องการจะพัฒนาไปทางไหนไม่จำเป็นต้องตามกระแสของโลก

ประการที่สอง **ทำอะไรพอประมาณ** การพอประมาณคือ ตรวจสอบศักยภาพของตนเองก่อน ฐานของตนเอง อยู่ตรงไหน การจะพัฒนาอะไรต้องดูจากศักยภาพที่มีความเข้มแข็งก่อน

ประการที่สาม **ทำอะไรให้มีภูมิคุ้มกันตลอดเวลา** เพราะไม่รู้ฟุ้งนี้จะมีอะไรเกิดขึ้น ปัจจุบันสถานการณ์ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

แนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง ได้เป็นแรงบันดาลใจให้กับงานโครงการของกระทรวงพาณิชย์ใน หลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ มหกรรมพาณิชย์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ การพัฒนาย่านการค้าซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์” งานด้านเศรษฐกิจการค้าชายแดน กิจกรรมส่งเสริมเมืองต่อยอดนวัตกรรมสร้างสรรค์ด้วยทรัพย์สินทางปัญญา โครงการ SMEs Proactive โครงการธงฟ้า โครงการพัฒนาผู้ประกอบการไทยสู่ AEC โครงการเชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ฯลฯ ซึ่ง ล้วนแต่เป็นการน้อมนำเอาแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาสร้างความเจริญให้กับชุมชนและประเทศชาติอย่างมั่นคง ยั่งยืน ด้วยแนวคิดหลักการ 3 แนวทาง กล่าวคือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ○

ร ทรนเป็นมิ่งขวัญของข้าราชการและปวงชนชาวไทยโดยแท้
ขอพระองค์จงทรงพระเจริญยี่ยืนนาน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้าข้าราชการและพนักงาน สบย.

เขตเศรษฐกิจพิเศษ

ในไทย เมียนมาร์ สปป.ลาวและกัมพูชา

การลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนในภาคเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real Sector) และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา ที่เปิดรับการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศของตนเอง เพิ่มการจ้างงานในประเทศ มีเงินหมุนเวียนในระบบ และทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ต้อนรับการลงทุนจากต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน ประเทศเพื่อนบ้านของเราอย่างเมียนมาร์และสปป.ลาว ก็ได้มีการเปิดรับการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในช่วงปีหลังๆ โดยจะเห็นได้จาก การเปิดตัวเมกะโปรเจกต์เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone: SEZ) ต่างๆ ที่เราอาจจะคุ้นหูกันดี เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน และเขตเศรษฐกิจพิเศษเกาะกง เป็นต้น บทความฉบับนี้จะนำเสนอภาพรวมของเขตเศรษฐกิจพิเศษของประเทศไทย เมียนมาร์ สปป.ลาว และกัมพูชา เพื่อให้เห็นภาพกว้างของนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้โดยใช้ภาคอุตสาหกรรมและบริการเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก

เขตเศรษฐกิจพิเศษในไทย

ประเทศไทยมีแผนยุทธศาสตร์การก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษตามเมืองชายแดนต่างๆ โดยนำร่องที่ อ.แม่สอด จ.ตาก ซึ่งเป็นด่านการค้าที่มีมูลค่าสูงที่สุดของไทย โดยใช้ชื่อว่า “เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนนครแม่สอด” นอกจากนี้ จะดำเนินการก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษตามด่านชายแดนในจังหวัดอื่นๆ ได้แก่ 1) ด่านอรุณประเทศ จ.สระแก้ว 2) ด่านคลองใหญ่ จ.ตราด 3) ด่านมุกดาหาร จ.มุกดาหาร 4) ด่านสะเดา และ 5) ด่านปางดงเบซาร์ จ.สงขลา

เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนนครแม่สอด ตั้งอยู่ติดกับเมืองเมียวดี (Myawaddy) ของเมียนมาร์ซึ่งใกล้กับเมืองใหญ่อันดับ 3 ของเมียนมาร์ คือ เมืองมะละแหม่ง (Mawlamyine) สามารถขนส่งสินค้าไปยังนครย่างกุ้ง ได้สะดวกกว่าจุดอื่นในประเทศไทย การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษตามเมืองชายแดน จะทำให้ไทยได้ประโยชน์จากค่าแรงที่ถูกกว่าของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน การจ้างงานสามารถจ้างแบบไปเข้าเย็นกลับ และสามารถขนส่งสินค้าเพื่อไปจำหน่ายในประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวกสบาย

อย่างไรก็ตาม แผนการดำเนินงานของไทยนั้นยังไม่ชัดเจนนัก ทราบแต่เพียงว่าจะเริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2557 แต่ไม่ได้มีแผนแม่บทในการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมว่า SEZ แต่ละแห่งจะพัฒนา และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในแต่ละเมืองที่เป็นที่ตั้งของ SEZ อย่างไร ซึ่งหากผู้เขียนทราบข้อมูลเพิ่มเติมก็จะนำมาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านทราบต่อไป

เขตเศรษฐกิจพิเศษในเมียนมาร์

ปัจจุบันเมียนมาร์มีโครงการก่อสร้าง SEZ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ เขตเศรษฐกิจพิเศษติลาวา (Thilawa SEZ) เขตเศรษฐกิจพิเศษจ้าวผิว (KyaukPhyu SEZ) และเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย (Dawei SEZ) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 3 โครงการแล้ว ติลาวาจะเป็นโครงการที่มีขนาดสโตนที่สุด เพราะมีโครงการก่อสร้าง และแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน อีกทั้งยังอยู่ใกล้นครย่างกุ้ง ห่างออกไปทางด้านใต้เพียง 20 กม. เท่านั้น มีบริษัท Joint Venture ระหว่างภาครัฐและเอกชนของทั้งเมียนมาร์และญี่ปุ่น โดยฝั่งเมียนมาร์ถือหุ้นร้อยละ 51 ฝั่งญี่ปุ่นถือหุ้นร้อยละ 49 ซึ่งบริษัทญี่ปุ่นที่เข้าร่วมร่วมลงทุน ได้แก่ Mitsubishi, Sumitomo และ Marubeni นอกจากนี้ยังมี JICA ถือหุ้นร้อยละ 10 อีกด้วย โดยโครงการติลาวาจะเปิดใช้อย่างเป็นทางการในปี 2558 นี้

ในขณะที่โครงการจ้าวผิวตั้งอยู่ในรัฐยะไข่ (Rakhine) ทางตะวันตกของประเทศติดกับอ่าวเบงกอล มี Consortium จากสิงคโปร์ นำโดยบริษัท CPG Consultants เป็นผู้วางแผนการพัฒนา ในขณะที่การคัดเลือก developers จะประกาศผลในเดือนธันวาคม 2557 นี้ และเริ่มก่อสร้างในเดือนมีนาคม 2558 ซึ่งเมียนมาร์คาดหวังว่าจะให้จ้าวผิวเป็นประตูเศรษฐกิจหลักเชื่อมเมียนมาร์สู่ภูมิภาคต่างๆ ของโลก ทั้งเอเชีย ยุโรป และแอฟริกา

ภาพที่ 1 เขตเศรษฐกิจพิเศษในไทย ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ วันที่ 19 กันยายน 2557

ส่วนโครงการทวายเป็นโครงการที่ไทยคาดหวังว่าจะได้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของ developers โดยบริษัทอิตาเลียนไทยซึ่งเคยได้รับสัมปทานไม่สามารถระดมทุนได้ทัน และญี่ปุ่นที่เคยเป็นความหวังก็หันไปให้ความสนใจกับติลาวามากกว่า แม้ในปัจจุบันอิตาเลียนไทยจะได้รับสัมปทานใหม่อีกครั้งและจะพัฒนาโครงการให้แล้วเสร็จภายในปี 2562 แต่นั่นก็ทำให้โครงการทวายเกิดความล่าช้าไปหลายปี

เมียนมาร์ยังมีข่าวว่าจะก่อสร้าง SEZ อีกแห่งหนึ่งคือ Muse Central Economic Zone ตั้งอยู่ที่เมือง Muse ในตอนเหนือของรัฐฉาน ซึ่งอยู่ติดกับชายแดนจีนบริเวณเมืองรุ่ยลี่ (Ruili) มณฑลยูนนาน ทำให้เป็นที่สนใจของนักลงทุนชาวจีนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ ยังไม่มีข่าวยืนยันอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลเมียนมาร์เกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด

ภาพที่ 2 เขตเศรษฐกิจพิเศษในเมียนมาร์

ที่มา : <https://adalidda.com/en/business-news/invest-food-industry-myanmar>

เขตเศรษฐกิจพิเศษในสปป.ลาว

ปัจจุบัน สปป.ลาวมีเขตเศรษฐกิจพิเศษจำนวน 10 แห่ง โดยแบ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone)¹ และเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Specific Economic Zone) ได้แก่

1. Savan-Seno Special Economic Zone (2546)
2. Boten Beautiful Land Specific Economic Zone (2546)
3. Golden Triangle Special Economic Zone (2550)
4. Vientiane Industrial and Trade Area (2554)
5. Saysetha Development Zone (2553)
6. Phoukhyo Specific Economic Zone (2553)
7. Thatluang Lake Specific Economic Zone (2554)
8. Longthanh- Vientiane Specific Economic Zone (2555)
9. Dongposy Specific Economic Zone (2555)
10. Thakhek Specific Economic Zone (2555)

การลงทุนจากต่างประเทศในเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตเศรษฐกิจจำเพาะ มีมูลค่ารวมแล้วมากกว่า 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ก่อให้เกิดการจ้างงานในประเทศเป็นจำนวนมาก โดยจะเห็นได้ว่าการขยายตัวของเขตเศรษฐกิจพิเศษของ สปป.ลาว เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา สปป.ลาวได้เปิดก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษมากถึง 7 แห่ง ซึ่งในอนาคต รัฐบาล สปป.ลาวมีแผนที่จะก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษจำนวน 41 แห่ง โดยวางแผนให้ สปป.ลาวเป็นสะพานเชื่อมประเทศ

ในกลุ่มแม่น้ำโขงเข้าด้วยกัน และมีการแบ่งประเภทของแต่ละ SEZ อย่างชัดเจนว่าจะพัฒนาไปในทิศทางใด ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ป่าไม้และเกษตร และการค้าชายแดนและบริการ โดยรัฐบาล สปป.ลาวได้ตั้งเป้าไว้ว่า สปป.ลาวจะมีเขตเศรษฐกิจพิเศษ 25 แห่ง ภายในปี 2563

ภาพที่ 3 เขตเศรษฐกิจพิเศษใน สปป.ลาว

ที่มา : <https://aecorridor.blogspot.com/2013/05/special-economic-zone-in-laos-par-part-1.html>

เขตเศรษฐกิจพิเศษในกัมพูชา

สำหรับกัมพูชา ปัจจุบันมี SEZ อยู่ทั้งหมด 11 แห่ง ได้แก่

1. Dragon King SEZ
2. Goldfame Pak Shun SEZ
3. Kampot SEZ
4. Manhattan (SvayReing) SEZ
5. Neang Kok Koh Kong SEZ
6. Phnom Penh SEZ
7. Poi Pet O'Neang SEZ
8. Sihanouville Port SEZ
9. Sihanouville SEZ 1
10. Sihanouville SEZ 2
11. Tai Seng Bavet SEZ

นอกจากนี้ ไทยยังมีความได้เปรียบประเทศเพื่อนบ้านในเรื่องของความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศ ทำให้ที่ตั้งที่สามารถเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคได้ ดังนั้น ไทยจึงควรวางตำแหน่งตัวเองให้เป็น Hub และให้ประเทศอื่นเป็นตัวสนับสนุน การวางยุทธศาสตร์ของ SEZ ของไทยควรเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยอาจให้ SEZ ของประเทศเพื่อนบ้านผลิตสินค้าขั้นต้นและขั้นกลาง ส่วน SEZ ในไทยผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย ซึ่งสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้สูงสุดโดยใช้เทคโนโลยีขั้นกลางถึงขั้นสูง โดยไม่จำเป็นต้องไปแย่งตลาดกับประเทศเพื่อนบ้านในการผลิตสินค้าขั้นต้นที่ใช้แรงงานเข้มข้นในการผลิต

การวางแผนยุทธศาสตร์ SEZ ของไทยจึงจำเป็นต้องศึกษาถึงยุทธศาสตร์ SEZ ของประเทศเพื่อนบ้านอย่างละเอียด จากนั้นจึงวางแผนการพัฒนาไปร่วมกันเพื่อให้การทำงานสอดประสานและสนับสนุนกัน อาเซียนควรก้าวไปพร้อมๆ กัน มิใช่แข่งขันกันเอง เนื่องจากคู่แข่งของไทยมิใช่ประเทศเพื่อนบ้านแต่เป็นประเทศนอกอาเซียน ดังนั้น การทำงานกันเป็น “ทีมอาเซียน” เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้อาเซียนแข่งขันในตลาดโลกได้

หมายเหตุ : ¹ เขตเศรษฐกิจพิเศษและเขตเศรษฐกิจจำเพาะของ สปป.ลาว มีลักษณะคล้ายกันมาก ต่างกันเพียงแค่เขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องมีพื้นที่ 1,000 เฮกตาร์ (10 ตร.กม. หรือ 6,250 ไร่) ขึ้นไป ดังนั้น ในหนึ่งเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจประกอบด้วยหลายเขตเศรษฐกิจจำเพาะก็ได้

² พิจารณาจาก Pillar ที่ 5: Higher Education and Training กัมพูชา (116) ลาว (111) เมียนมาร์ (139) ไทย (66) จากทั้งหมด 148 ประเทศ

ทั้งนี้ การยื่นขอพัฒนา SEZ ในกัมพูชานั้นง่ายกว่าของ สปป.ลาว เนื่องจาก SEZ ของกัมพูชามีข้อบังคับว่าต้องมีขนาด 50 เฮกตาร์ขึ้นไป ในขณะที่ของ สปป.ลาว SEZ จะต้องมีความยาว 1,000 เฮกตาร์ขึ้นไป ซึ่งต่างกันค่อนข้างมาก จึงอาจทำให้กัมพูชามีความน่าดึงดูดมากกว่าสำหรับนักลงทุนที่ไม่ใช่บริษัทขนาดใหญ่

ในความเป็นจริงแล้ว SEZ ของแต่ละประเทศอาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกันบ้าง แต่จุดประสงค์หลักล้วนคล้ายคลึงกัน คือ การให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนเพื่อดึงดูดให้เข้ามาลงทุนในประเทศ ทั้งสิทธิพิเศษทางภาษี เช่น ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีนำเข้า ทั้งการนำเข้าวัตถุดิบและการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น การอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ เช่น ระบบโครงสร้างพื้นฐานทั้งไฟฟ้า น้ำประปา ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ที่เทียบพร้อม นักลงทุนจึงต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ควบคู่กันไปในการตัดสินใจเลือกลงทุนในประเทศหนึ่งๆ

ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการตัดสินใจของนักลงทุน ได้แก่ ทรัพยากรบุคคลในประเทศนั้นๆ หากประเทศประกอบด้วยแรงงานไร้ทักษะ อาจดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labour Intensive) ได้มากกว่าอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนเข้มข้น (Capital Intensive) แต่สำหรับประเทศไทยแล้ว การที่ไทยจะก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ไทยจำเป็นต้องสนับสนุนอุตสาหกรรมที่ใช้ทุนและเทคโนโลยีอย่างเข้มข้น ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาภายในประเทศจึงเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลควรให้ความสนใจเป็นอันดับแรกๆ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแล้ว สปป.ลาวมีข้อเสียเปรียบประเทศอื่นๆ เช่น เพราะมีจำนวนประชากรน้อยกว่าไทย เมียนมาร์ และกัมพูชา ทำให้กำลังแรงงานในประเทศมีน้อยกว่า ในขณะที่คุณภาพการศึกษาของทั้ง 4 ประเทศเมื่อพิจารณาจาก Global Competitiveness Index ปี 2013/2014² แล้ว พบว่าไทยยังมีความได้เปรียบมากกว่าอีก 3 ประเทศในด้านของคุณภาพการศึกษาระดับสูงและการฝึกอบรม (Higher Education and Training) จึงทำให้ไทยมีความน่าดึงดูดมากกว่าสำหรับอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานมีทักษะ

การปรับตัวของสิ่งทอไทย เมื่อเข้าสู่ AEC

อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยกำลังก้าวเข้าสู่สภาพการแข่งขันที่รุนแรง โดยมีคู่แข่งสำคัญ อาทิ จีน เวียดนาม อินโดนีเซีย ฮ่องกง อินเดีย และประเทศอื่นๆ ในเอเชีย ผู้ประกอบการไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้พร้อมและสามารถแข่งขันได้ในเวทีการค้าเสรีในอนาคต โดยเฉพาะเมื่ออาเซียนก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558

บทบาทสิ่งทอต่อเศรษฐกิจไทย

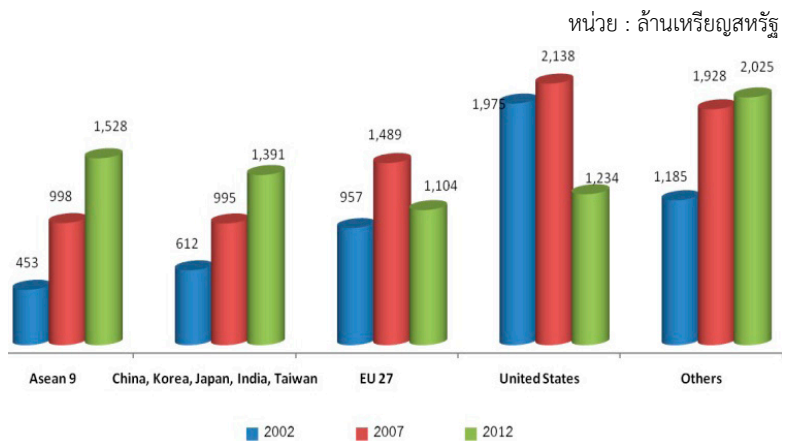
- **ด้านการค้า** ในปี 2556 สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่าส่งออก 7,511.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.01 และมีมูลค่านำเข้า 4,775.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 3.19 ส่วนใหญ่จะนำเข้าสิ่งทอต้นน้ำ/วัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิต ในภาพรวมอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจึงได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง
- **ด้านการบริโภคในประเทศ** พบว่า สถิติการบริโภคสินค้าเครื่องนุ่งห่มในประเทศ มีมูลค่าประมาณ 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- **การสร้างมูลค่าเพิ่ม** ปี 2554 อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ คิดเป็นมูลค่า 245 พันล้านบาท หรือร้อยละ 2.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ เนื่องจากมีห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงหลายอุตสาหกรรม จึงก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 20 ของแรงงานในภาคการผลิตทั้งหมด จึงถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทย

ความสำคัญของตลาดอาเซียน

มูลค่าการค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มของอาเซียนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552-2556 ทั้งในด้านการส่งออกที่ขยายตัวคิดเป็นมูลค่า 51,853 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ปัจจุบันอาเซียนมีมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากจีน ส่วนในด้านการนำเข้า เนื่องจากอาเซียนมีประชากรกว่า 600 ล้านคน จึงเป็นตลาดการบริโภคขนาดใหญ่ ทำให้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี 2556 มีมูลค่าการนำเข้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่มมากถึง 49,609 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อาเซียนจึงมีบทบาทมากขึ้นเรื่อยๆ จากตัวเลขการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยที่มีการขยายตัวเกือบ 2 เท่าตัวในทุก 5 ปี จนอาเซียนได้กลายมาเป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของไทย

มูลค่าการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยไปยังตลาดอาเซียน

(พ.ศ. 2545, 2550, 2555)

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลสิ่งทอ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

การส่งออกสินค้าสิ่งทอที่สำคัญของไทยในอาเซียน (9 ประเทศ)

สินค้า	มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ			อัตรายายตัว (% YoY)			สัดส่วนของตลาดอาเซียน		
	2556	ม.ค.-ต.ค. 2556	ม.ค.-ต.ค. 2557	2556	ม.ค.-ต.ค. 2556	ม.ค.-ต.ค. 2557	2556	ม.ค.-ต.ค. 2556	ม.ค.-ต.ค. 2557
สิ่งทอ	1,641	1,373.62	1,334.86	7.7	8.57	-2.82	21.93	21.96	21.36
เครื่องนุ่งห่ม	158	128.27	128.80	-2.1	-2.60	0.41	5.48	5.38	5.38
ผ้าฝ้ายและด้าย	792	659.09	631.03	14.0	15.13	-4.26	31.38	31.18	30.51

ที่มา : www.ops3.moc.go.th/infor

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในอาเซียน

- อุตสาหกรรมผลิตเส้นใย ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำต้องเผชิญการแข่งขันทั้งภายในและภายนอก
  - อุตสาหกรรมผลิตผ้าผืน ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำต้องเผชิญกับการแข่งขันจากคู่แข่งภายนอกที่เข้ามาลงทุนใน CLMV
  - สินค้าเครื่องนุ่งห่มซึ่งเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำจะถูกตัดสิทธิ GSP จากอิยิวในวันที่ 1 มกราคม 2558 ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชาและพม่ายังคงได้รับสิทธินี้อยู่ ทำให้ความสามารถทางการแข่งขันในตลาดโลกของไทยลดลง
  - คู่แข่งจะใช้ประเทศเพื่อนบ้านเป็นฐานการผลิตและส่งออกภายในภูมิภาคแข่งกับไทยมากขึ้น อีกทั้งภาคเอกชนไทยได้ย้ายฐานไปต่างประเทศ เช่น กัมพูชา เวียดนาม พม่า ลาว จีนและอินโดนีเซีย รวมทั้งมีบริษัทต่างชาติย้ายฐานออกจากไทยด้วย
- อย่างไรก็ตาม การค้าสินค้าตาม FTA เกือบทั้งหมดมีภาษีเป็นศูนย์แล้ว ภาษีจึงไม่ใช่ปัญหา/อุปสรรค แต่สิ่งที่ควรให้ความสำคัญคือ การยกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีและการอำนวยความสะดวกทางการค้ามากกว่า

แนวโน้มสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ AEC

เมื่อพิจารณาศักยภาพของสิ่งทอไทยในอาเซียนพบว่า สิ่งทอไทยมีจุดเด่นในการผลิตที่ครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่งประเทศเพื่อนบ้านยังต้องพึ่งพาวัตถุดิบต้นน้ำและกลางน้ำจากไทย รวมทั้งมีความได้เปรียบด้านคุณภาพการผลิต แต่มีจุดอ่อนเรื่องต้นทุนแรงงาน จึงได้มีการย้ายฐานการผลิตสินค้าปลายน้ำไปประเทศเพื่อนบ้านและใช้สิทธิประโยชน์จาก GSP ดังนั้น เมื่อเข้าสู่ AEC อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยจึงมีแนวโน้มที่สำคัญ ดังนี้

• ด้านการผลิต

- **การผลิตสิ่งทอ** มีแนวโน้มจะขยายตัวจากความจำเป็นต้องใช้วัตถุดิบของประเทศผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มหลัก เช่น เวียดนาม กัมพูชา จีน และบังคลาเทศ อย่างไรก็ตาม ยังต้องพัฒนาสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มเพื่อรับมือกับวัตถุดิบสิ่งทอจากคู่แข่งอย่างจีน โดยเฉพาะผ้าผืนซึ่งมีแนวโน้มจะเป็นคู่แข่งไทยใน CLMV มากขึ้น

- **การผลิตเครื่องนุ่งห่ม** มีการตั้งฐานการผลิตใหม่ในประเทศกลุ่ม CLMV เนื่องจากจะได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี (GSP) จากสหรัฐอเมริกาและยุโรป

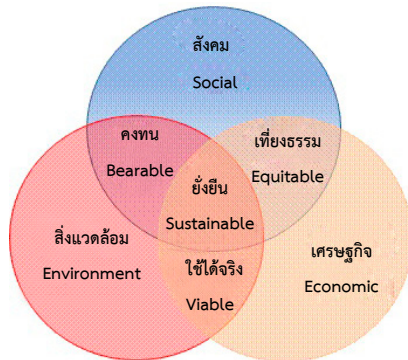
• **ด้านการส่งออก** มีแนวโน้มขยายตัว ร้อยละ 7-8 จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป ตลอดจนการขยายกำลังผลิตเครื่องนุ่งห่มของประเทศคู่ค้าสิ่งทอที่นำเข้าปัจจัยผลิตมากขึ้น

• ด้านการบริโภคในอาเซียน

- การรวมกลุ่มอาเซียนจะทำให้ตลาดมีขนาดใหญ่และเกิดการขยายตัวของคนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อเพิ่มมากขึ้น เช่น ในอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ (ประชากร 250 ล้านคน และ 100 ล้านคน ตามลำดับ) จึงเป็นโอกาสในการขยายตลาดของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

- การขยายตลาดเครื่องนุ่งห่มไทยในอาเซียนควรเน้นศึกษาถึงความต้องการและตลาดในด้านรูปแบบ สี เนื้อผ้า ลวดลาย การพัฒนาสินค้าเชิงวัฒนธรรมและเชิงศาสนา รวมถึงเชิงนวัตกรรมเพิ่มขึ้น อาทิเช่น สบป.ลาว ควรเน้นผ้าชิ้นเป็นหลัก ขณะที่ฟิลิปปินส์ ควรเน้นเสื้อผ้าชนิดบางเบาแบบลูกไม้คล้ายชุดบารอง เป็นต้น

ทิศทางอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในอนาคต

ทิศทางของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในอนาคตจะเป็นเรื่องสินค้าแฟชั่นที่ยั่งยืน (Sustainable Fashion) ที่ตอบสนองกับกระแสด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และความต้องการใหม่ๆ ของผู้บริโภคเป็นหลัก รวมทั้งการค้า Online ซึ่งเป็นกระแสใหม่มาแรงใน AEC เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจและให้สามารถแข่งขันในตลาดการค้าได้ โดยจะต้องให้ความสำคัญกับการสร้างพลวัตในการพัฒนาอุตสาหกรรมแบบใหม่ (Evolving Industry Dynamics) เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างรวดเร็ว (Speed to Market) สามารถลดต้นทุนจนแข่งขันได้และเป็นที่ยอมรับของผู้ซื้อ (Reduced Cost of Goods Sold) มีความแตกต่างและนวัตกรรม (Differentiation & Innovation) สร้างความเป็นส่วนตัวและมีตราสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ (Private Label, Iconic Brands) และเป็นผู้ผลิตที่ให้บริการได้อย่างเต็มรูปแบบ (Full Service Manufacturers)

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะในการปรับตัวของอุตสาหกรรมสิ่งทอเมื่อเข้าสู่ AEC

• ภาครัฐบาล

- ค้นหาช่องทางหรือเครือข่ายธุรกิจด้านเส้นใยและเส้นด้ายในประเทศอินโดนีเซียเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการไทย
- สนับสนุนโครงการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน (ASEAN Competitiveness Enhancement : ACE) และโครงการความร่วมมือของสหพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งอาเซียน (Source ASEAN Full Service Alliance : SAFSA)
- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าสิ่งทอของอาเซียน โดยเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า และการบริหารจัดการเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ เช่น ส่งเสริมราชประสงค์เป็นศูนย์กลางแฟชั่นแห่ง AEC

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขยายการลงทุนไปยังประเทศลาว เวียดนาม และกัมพูชา รวมทั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- สนับสนุนด้านการเงินในรูปแบบต่างๆ แก่ผู้ประกอบการโดยเฉพาะ SMEs รวมทั้งข้อมูลสำหรับการลงทุนในต่างประเทศ
- มีมาตรการในด้านความปลอดภัยของสิ่งทอเพื่อปกป้องผู้บริโภคและอุตสาหกรรมภายในประเทศ
- **ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)**
  - ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น โดยใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีจากกลุ่ม CLMV และแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงาน รวมทั้งสามารถใช้เป็นฐานส่งออกไปนอกอาเซียนเพื่อใช้ประโยชน์จากสถานะประเทศด้อยพัฒนา (Least Developed Countries: LDCs)
  - เพิ่มศักยภาพการแข่งขันโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) รวมถึงพัฒนาสินค้าเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเน้นสร้างตราสินค้า ใช้ประโยชน์จากศูนย์ต้นคิด (Fashion Product Development Center: FPDC) เพื่อเป็นศูนย์ให้คำปรึกษาและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์

- ร่วมมือผลักดันสร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมโยงตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำจนถึงการส่งออกเพื่อให้มีต้นทุนที่ต่ำและเพิ่มกำลังการผลิต
- ลงทุนสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดแนวทางการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่จะนำสินค้าไทยสู่ตลาดโลกด้วยกลยุทธ์ “Fast Fashion” คือ เน้นบทบาทของการเป็นผู้สร้าง โดยประสานความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและผู้ที่ทำแบรนด์ของตนเอง การรวมกลุ่มเป็นพันธมิตรในการย้ายฐานไปยังประเทศเป้าหมาย

สุดท้ายนี้ อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยภายใต้ AEC จะเปลี่ยนไปอย่างไรนั้น คงขึ้นอยู่กับปรับตัวของทุกภาคส่วนว่าจะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านการผลิต การตลาด และการค้าที่จะต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ภาครัฐได้ผลักดันและส่งเสริมให้ประเทศไทยก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมสิ่งทอในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งอาจจะเห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้นหลังปี 2558 เป็นต้นไป ☉

แหล่งข้อมูล

- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจของไทย เดือนตุลาคม 2557 ในภาพรวมส่งสัญญาณดีขึ้นต่อเนื่องจากเดือนก่อนหน้า โดยเฉพาะการใช้จ่ายในประเทศ ทั้งการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชน และการใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศกลับมาขยายตัวเป็นบวกอีกครั้งในรอบ 10 เดือน ขณะที่ภาคอุปทานยังคงชะลอตัว ทั้งภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม สำหรับการส่งออกขยายตัวต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 2 เนื่องจากผู้ประกอบการและผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ มีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองมากขึ้น เนื่องจากการดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีความชัดเจน

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนตุลาคม 2557 อยู่ในเกณฑ์ดี โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอตัวลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (ขยายตัวร้อยละ 1.8) อัตราการว่างงานยังอยู่ระดับต่ำที่ร้อยละ 0.8 ของกำลังแรงงานรวม สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกันยายน 2557 อยู่ที่ร้อยละ 47.2 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคง และต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือไม่เกินร้อยละ 60.0

ส่วนเสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ อยู่ในระดับมั่นคง สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศเดือนตุลาคม 2557 ยังอยู่ในระดับสูงที่ 160.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้

ภาคอุปทาน เดือนตุลาคม 2557 ในภาพรวมชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา ภาคการเกษตรสะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร หดตัวร้อยละ 5.2 เนื่องจากผลผลิตส่วนหนึ่งได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้ง ดัชนีราคาสินค้าเกษตร หดตัวเช่นกันที่ร้อยละ 8.6 ตามการลดลงของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก สำหรับภาคอุตสาหกรรม สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งหดตัวน้อยลงที่ร้อยละ 2.9 นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศกลับมาขยายตัวเป็นบวกอีกครั้งในรอบ 10 เดือน โดยขยายตัวร้อยละ 6.1 สะท้อนได้ว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศมีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์ในประเทศเพิ่มขึ้น

การบริโภคภาคเอกชน เดือนตุลาคม 2557 ส่งสัญญาณดีขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคขยายตัวร้อยละ 0.9 ส่วนยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ หดตัวน้อยลงที่ร้อยละ 28.0 จากที่หดตัวร้อยละ 35.9 ในเดือนก่อนหน้า เนื่องจากการดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีความชัดเจน ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์เศรษฐกิจมากขึ้น

การลงทุนภาคเอกชน เดือนตุลาคม 2557 ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 8.0 ส่วนยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์หดตัวน้อยลงที่ร้อยละ 13.6 จากที่หดตัวร้อยละ 18.5 ในเดือนก่อนหน้า ส่วนการลงทุนของภาคเอกชนในหมวดก่อสร้างยังคงชะลอตัว สะท้อนจากยอดขายปูนซีเมนต์และยอดขายเหล็กที่หดตัวลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ, IMF (*คาดการณ์เดือน ต.ค. 57)

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อ	Real GDP	Real GDP ปี 57
	เฉลี่ยปี 2557 (ม.ค. - ต.ค. 57)	ปี 56 (%y-o-y)	คาดการณ์โดย IMF*
ไทย	2.08	2.9	1.0
มาเลเซีย	3.2	4.7	5.9
ฟิลิปปินส์	4.4	7.2	6.2
สิงคโปร์	1.3	4.1	3.0
จีน	2.1	7.7	7.4
อินโดนีเซีย	6.24	5.8	5.2
อินเดีย	7.72	4.4	5.6
เวียดนาม	4.48	5.4	5.5

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 56	ปี 57			
	ทั้งปี	Q2	Q3	ก.ย.	ต.ค.
Real GDP (%y-o-y)					
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.9	0.4	0.6	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ					
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	-2.45	0.5	-1.5	-0.9	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	167.2	168.2	161.5	161.6	160.6
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	2.18	2.47	2.0	1.8	1.5
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.00	1.71	1.8	1.7	1.7
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	45.7	46.6	47.2	47.2	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.7	1.0	0.8	0.8	0.8
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)					
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.32	0.30	-1.8	3.2	4.0
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	0.17	-12.59	-1.3	14.4	-4.9
อุปทาน (%y-o-y)					
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	-2.3	4.2	-0.5	-3.4	-5.2
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-0.8	-6.9	-7.2	-9.6	-8.6
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-3.3	-4.8	-3.9	-3.9	-2.9
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	18.8	-13.4	-10.1	-7.0	6.1
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)					
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	-0.7	0.3	2.3	4.1	-1.7
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-6.1	-37.7	-38.3	-35.9	-28.0
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-6.0	-18.2	-8.1	-4.4	-7.6
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคในรูป USD	4.4	0.4	0.4	11.6	0.9
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)					
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-5.9	-12.6	0.0	17.8	8.0
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-8.4	-30.6	-20.4	-18.5	-13.6
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	18.1	-5.9	-2.1	16.1	-4.4
ยอดขายปูนซีเมนต์	8.3	-3.0	-2.9	-5.6	-5.7
ยอดขายเหล็ก	7.9	3.0	-10.5	-13.2	-

ตัวชี้วัด เศรษฐกิจการค่า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนพฤศจิกายน 2557 มีค่าเท่ากับ 107.19 เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2557 ดัชนีลดลงร้อยละ 0.12 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน สูงขึ้นร้อยละ 1.26 สูงขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง จากราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ขยายปลีกในประเทศที่ปรับตัวลดลง ตามราคาน้ำมันในตลาดโลก ขณะที่ราคาอาหารสดปรับตัวสูงขึ้น แต่มีบางชนิดปรับตัวลดลง ได้แก่ เนื้อสุกร ไก่สด และผลไม้สด เนื่องจากปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดมาก แต่ความต้องการบริโภคค่อนข้างทรงตัว ส่งผลให้แรงกดดันเงินเฟ้ออ่อนตัวลง โดยภาพรวมระดับราคาอยู่ในเกณฑ์ดี มีเสถียรภาพ และเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 2.02

สำหรับคาดการณ์ปี 2557 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่าจะขยายตัว ร้อยละ 2.0 - 2.8

ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (เป็นดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ ที่หักสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงาน) เดือนพฤศจิกายน 2557 มีค่าเท่ากับ 105.20 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 1.60 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.11 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.57

ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนพฤศจิกายน 2557 มีค่าเท่ากับ 137.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 1.7 จากการลดลงของหมวดผลผลิตเกษตรกรรม ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 1.3 ตามการลดลงของผลผลิตการเกษตร ร้อยละ 1.2 ปลาและสัตว์น้ำ ร้อยละ 8.0 หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ลดลงร้อยละ 2.9 จากการลดลงของราคาลิกไนต์ น้ำมันปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 4.2 หมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 1.8 ตามการลดลงของราคาผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ ร้อยละ 0.3 หนังสือพิมพ์ และรองเท้า ร้อยละ 0.2 เยื่อกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งทอ ร้อยละ 0.1 ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ร้อยละ 8.6 ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ร้อยละ 10.3 เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 0.8 สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ ร้อยละ 2.5 ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ดัชนีราคาสูงขึ้น ได้แก่ ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ร้อยละ 0.5 เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี ร้อยละ 0.3 เครื่องจักร ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ ร้อยละ 2.1 ยานพาหนะและอุปกรณ์ ร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 0.5 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.5

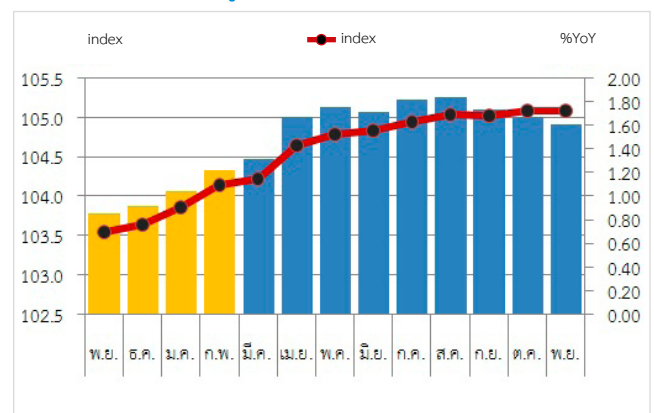
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนพฤศจิกายน 2557 มีค่าเท่ากับ 125.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 0.8 ซึ่งดัชนีราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ลดลงร้อยละ 4.2 หมวดซีเมนต์ ลดลงร้อยละ 2.1 หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้า และประปา ลดลงร้อยละ 1.9 หมวดสุขภัณฑ์ ลดลงร้อยละ 0.3 และหมวดดัชนีราคาที่สูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้น โดยดัชนีหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ สูงขึ้นร้อยละ 0.9 หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต สูงขึ้นร้อยละ 0.6 หมวดกระเบื้อง สูงขึ้นร้อยละ 0.2 และหมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ สูงขึ้นร้อยละ 3.0 ขณะที่หมวดวัสดุก่อสร้างไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากภาวะการก่อสร้างโดยรวมชะลอตัว เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - พฤศจิกายน 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.9 ○

ที่มา : สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

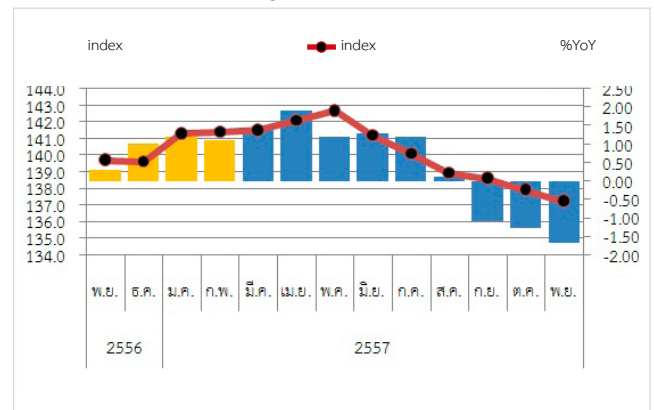
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

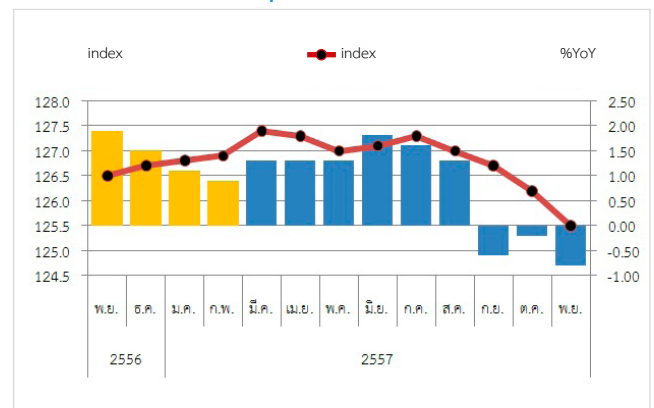
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : ตุลาคม 2557

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ตุลาคม 57	ม.ค.- ต.ค 2557	ตุลาคม 57	ม.ค.- ต.ค 2557
ส่งออก	20,164	190,620	3.97	-0.36
นำเข้า	20,132	192,106	-4.88	-9.49
ดุลการค้า	31.5	-1,486		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และส่วนประกอบ	2,252	10.8	11.2	จีน	2,239	-7.8	11.1
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	1,601	2.4	7.9	สหรัฐอเมริกา	2,217	6.4	11.0
น้ำมันสำเร็จรูป	1,015	-9.3	5.0	ญี่ปุ่น	1,892	4.1	9.4
เม็ดพลาสติก	862	17.9	4.3	สิงคโปร์	1,024	16.5	5.1
เคมีภัณฑ์	734	2.0	3.6	มาเลเซีย	1,003	-7.2	5.0

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน ต.ค. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
น้ำมันดิบ	2,979	-19.9	14.8	จีน	3,602	14.2	17.9
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,772	-4.8	8.8	ญี่ปุ่น	3,103	-6.6	15.4
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,400	8.7	7.0	สหรัฐอเมริกา	1,189	2.8	5.9
เคมีภัณฑ์	1,309	10.2	6.5	มาเลเซีย	1,189	15.0	5.9
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	1,264	13.4	6.3	สหรัฐอเมริกา	1,141	-30.5	5.7

ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ส.ค.57	ก.ย. 57	ต.ค 57	ต.ค. 57	ม.ค. - ต.ค. 57
ส่งออก	-0.1	-0.4	-0.3	-0.8	-0.9
นำเข้า	-0.3	-1.1	-1.4	-3.4	-0.9

หมายเหตุ มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก

เดือนตุลาคม 2557 มีมูลค่า 20,164 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 3.97 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 โดยข้าว (+34.7%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+7.1%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (+0.9%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (+3.2%) และน้ำตาล (+100.8%) ในขณะที่ยางพารา (-40.0%) ผักผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (-5.5%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (+10.8%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+2.4%) น้ำมันสำเร็จรูป (-9.3%) เม็ดพลาสติก (+17.9%) เคมีภัณฑ์ (+2.0%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-7.8%) สหรัฐอเมริกา (+6.4%) ญี่ปุ่น (+4.1%) สิงคโปร์ (+16.5%) มาเลเซีย (-7.2%)

ระยะ 10 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ต.ค.) มีมูลค่า 190,620 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.36 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 2.3 โดยยางพารา (-22.9%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-7.6%) น้ำตาล (-13.2%) ในขณะที่ ข้าว (+19.1%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+13.4%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+13.6%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 โดยคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+3.2%) รถยนต์และอุปกรณ์ (+0.3%) เม็ดพลาสติก (+9.5%) ในขณะที่ อัญมณีและเครื่องประดับ (-3.4%) น้ำมันสำเร็จรูป (-7.3%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-5.3%) สหรัฐอเมริกา (+3.4%) ญี่ปุ่น (-0.8%) ฮองกง (-4.5%) และมาเลเซีย (-2.3%)

การนำเข้า

เดือนตุลาคม 2557 มีมูลค่า 20,132 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.88 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-19.8%) เครื่องจักรกล (-4.8%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+8.7%) เคมีภัณฑ์ (+10.2%) และเหล็ก (+13.4%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (-0.1%) ญี่ปุ่น (-14.3%) สหรัฐอเมริกา (+5.0%) สหรัฐอาหรับฯ (-26.4%) มาเลเซีย (-5.3%)

ระยะ 10 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ต.ค.) มีมูลค่า 192,106 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 9.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-11.4%) เครื่องจักรกล (-7.5%) เครื่องจักรไฟฟ้า (0.1%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-10.2%) ขณะที่เคมีภัณฑ์ (+2.1%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+14.2%) ญี่ปุ่น (-6.6%) สหรัฐอเมริกา (2.8%) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (+15.0%) และมาเลเซีย (-30.5%)

ดุลการค้า

เดือนตุลาคม 2557 ขาดดุลการค้ามูลค่า 31.5 ล้านเหรียญสหรัฐ
ระยะ 10 เดือนของปี 57 (ม.ค.-ต.ค.) ขาดดุลการค้ามูลค่า -1,485.9 ล้านเหรียญสหรัฐ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนตุลาคม 2557 อยู่ที่ 98.3 (ปี2555=100) ลดลงร้อยละ 0.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกในหมวดสินค้า หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 8.5 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลดลงร้อยละ 0.7 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 2.8 ขณะที่หมวดสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนตุลาคม 2557 อยู่ที่ 94.8 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 3.6 จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าหมวดหมวดสินค้าเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 12.1 หมวดสินค้าทุนลดลงร้อยละ 0.7 หมวดสินค้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 0.3 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 0.6 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งลดลงร้อยละ 3.9 ○

สถานการณ์ ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร: พฤศจิกายน 2557

ราคาทองคำ

ราคาทองคำในเดือนพฤศจิกายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 18,306 บาท ปรับตัวลดลงร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำร่วงลงอย่างต่อเนื่อง จากความกังวลต่อแนวโน้มการปรับขึ้นของอัตราดอกเบี้ยเร็วกว่าที่คาดการณ์ไว้ของธนาคารกลางสหรัฐฯ หลังจากข้อมูลอัตราดอกเบี้ยโตทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งของสหรัฐฯ ได้ส่งผลกระทบต่อราคาทองคำผ่านการแข็งค่าของเงินเหรียญสหรัฐเมื่อเทียบกับสกุลเงินหลัก นอกจากนี้ การคงกำลังการผลิตน้ำมันของกลุ่มโอเปกยังส่งผลกระทบต่อราคาทองคำให้ปรับตัวลดลง ทำให้นักลงทุนลดความสนใจทองคำในฐานะสินทรัพย์ปลอดภัย

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบในเดือนพฤศจิกายนปรับตัวลดลง โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 75.67 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ลดลงจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 84.58 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากการแข็งค่าของเงินเหรียญสหรัฐเมื่อเทียบกับสกุลเงินหลักๆ หลังจากธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) อาจมีการตัดสินใจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเร็วขึ้น สะท้อนถึงความเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีการฟื้นตัวที่ดีขึ้น นอกจากนี้ราคาน้ำมันยังได้รับแรงกดดันจากอุปทานส่วนเกินหลังจากที่กลุ่มโอเปกตัดสินใจไม่ลดกำลังการผลิตน้ำมันดิบลง อย่างไรก็ตามสภาพอากาศในสหรัฐฯ ที่หนาวเย็นมากส่งผลต่อความต้องการใช้พลังงานเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยหนุนให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้น

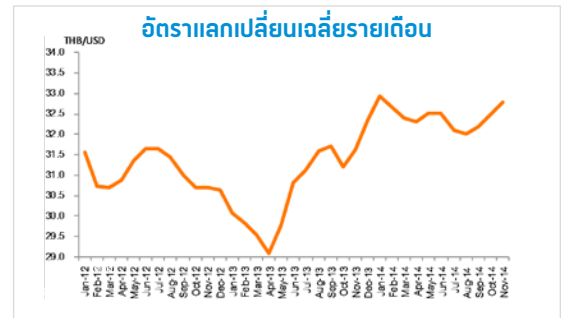
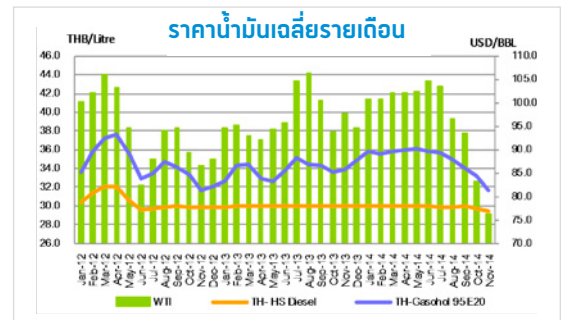
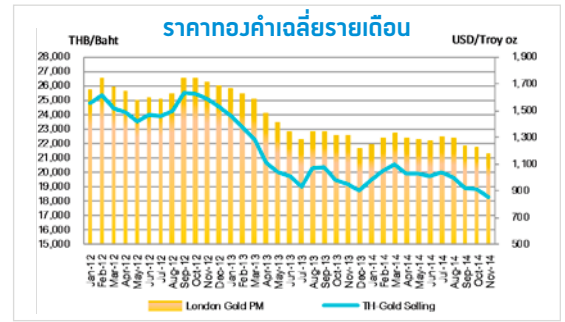
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทในเดือนพฤศจิกายนปรับตัวอ่อนค่าลงโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 32.78 บาทต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจาก 32.45 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยถูกกดดันจากค่าเงินเหรียญสหรัฐที่แข็งค่าขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับเงินยูโรและเงินเยน หลังได้รับแรงหนุนจากข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ดีขึ้น ส่งผลให้มีการคาดการณ์ว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ อาจมีการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเร็วกว่าที่เคียดคาดไว้ เป็นแรงกดดันให้ค่าเงินสกุลหลักอื่นๆ มีการปรับตัวอ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงค่าเงินบาทด้วย

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 1,253.64 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,231.05 บาท/100 กิโลกรัม เช่นเดียวกับราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 3,135.00 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,717.11 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากขานาเร่งเกี่ยวข้าวและขายสดทำให้มีความชื้นสูง โรงสีข้าวส่วนใหญ่จึงชะลอการรับซื้อ เพราะไม่มีพื้นที่เก็บและตาก ขณะเดียวกันผู้ส่งออกได้ชะลอการรับซื้อข้าว สำหรับแปรรูปเพื่อส่งออก สำหรับแนวโน้มเดือนธันวาคม คาดว่าราคาข้าวขาว 5% (ใหม่) และข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) อาจจะปรับตัวลดลงต่อเนื่อง จากผลผลิตทั้งในและต่างประเทศออกสู่ตลาดจำนวนมาก ทำให้มีการแข่งขันด้านราคาจากประเทศคู่แข่งรุนแรง

ยางพารา ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 และราคาขายแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนพฤศจิกายน 2557 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 53.86 บาท และ 50.05 บาท ตามลำดับ ปรับตัวสูงขึ้นจากเดือนที่ผ่านมา เนื่องจากได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการที่สภาพอากาศที่ยังจะมีผลผลิตต้นนโยบายการใช้ยางพาราในประเทศ รวมทั้งความร่วมมือในการกำหนดแนวทางผลักดันให้ราคาขายปรับตัวสูงขึ้น สำหรับแนวโน้มราคาขายในเดือนธันวาคม 2557 คาดว่าจะปรับตัวลดลง จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังคงซบเซา โดยเฉพาะจีน และยุโรป ประกอบกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่มีแนวโน้มตกต่ำ ○

ราคาสินค้ารายเดือน

เดือน	ต.ค.57	พ.ย.57	%Δ (MOM)	ม.ค.-พ.ย. 56	ม.ค.-พ.ย. 57	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)						
ข้าวขาว 5% (ใหม่)	1,253.64	1,231.05	-1.80	1,266.50	1,226.50	-3.19
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2	3,135.00	2,717.11	-13.33	3,355.00	2,984.68	-11.04
ยางพารา : (Baht/Kg)						
แผ่นรมควัน ชั้น3 (f.o.b)	52.67	53.86	2.27	78.70	64.71	-17.77
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)	48.75	50.05	2.66	72.31	56.63	-21.68
ทองคำ						
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)	1,225.01	1,176.30	-3.98	1,275.82	1,272.18	-0.29
ไทย (THB/Baht)	18,832.69	18,306.00	-2.80	19,194.00	19,566.22	1.94
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)						
Dubai	86.49	76.11	-12.01	106.85	99.83	-6.57
WTI	84.58	75.67	-10.53	106.06	96.35	-9.15
อัตราแลกเปลี่ยน						
THB/USD	32.45	32.78	1.03	31.63	32.44	2.56

เวียดนามกำลังเนื้อหอมสำหรับ SMEs ญี่ปุ่น โดยบริษัท Japan Finance Corp. เปิดเผยผลการสำรวจ SMEs 676 บริษัท ที่มีการลงทุนในย่านอาเซียนและจีน พบว่า 18.6% นิยมไปลงทุนในเวียดนาม ด้วยปัจจัยจุดจูงใจด้านแรงงานราคาถูก ฝีมือแรงงาน และมีแนวโน้มตลาดที่สดใส รองลงมาเป็นไทย 12.2% อินโดนีเซีย 11.9% และจีน 10.9%

ที่นาลังเกิดปัจจุบันคือ ญี่ปุ่นรุกตลาดเวียดนามด้านห้างสรรพสินค้ามากขึ้น โดยล่าสุดห้าง Aeon ได้เปิดสาขาที่ 2 ที่เมือง Binh Duong ใกล้โฮจิมินห์ซิตี โดยเป็น Entertainment Complex ครบวงจร เช่น โรงภาพยนตร์ โบว์ลิง และสวนสนุก โดยเน้นขายสินค้าราคาถูก ตั้งเป้าลูกค้าไว้ 1 ล้านคนต่อเดือน และในช่วง 10 วันแรกที่เริ่มทำการพบว่าสามารถทำกำไรได้สูงกว่าเป้าถึง 20% ในขณะที่สาขาแรกในโฮจิมินห์เน้นสินค้าแบรนด์เนมเป็นหลัก ผู้ส่งออกไทยอาจใช้ห้าง Aeon เป็นช่องทางใหม่ในการเจาะตลาดเวียดนามได้เช่นกัน

มณฑลกว่างตุงเป็นคู่ค้าใหญ่ที่สุดในเงินของ ASEAN อีกทั้งมณฑลกว่างตุงกำลังก้าวสู่จุดเปลี่ยนสำคัญด้วยรัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายเส้นทางสายไหมทางทะเลแห่งศตวรรษที่ 21 ในปี 2013 ส่งผลให้อาเซียนกลายเป็นคู่ค้าใหญ่ลำดับที่ 3 ของมณฑลกว่างตุง โดยมีอัตราการเติบโต 10.6% ต่อปี

กว่างตุงยังเป็นลูกค้าสำคัญด้านการท่องเที่ยวของอาเซียนอีกด้วย โดยมีนักท่องเที่ยวจากมณฑลกว่างตุงมาเที่ยวประเทศในอาเซียนสูงถึง 4.86 ล้านคน คิดเป็น 62.4% ของจำนวนนักท่องเที่ยวมณฑลกว่างตุงทั้งหมดที่ออกไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

นอกจากนั้น จีนยังได้เปิดเส้นทางการบินใหม่ 5 เส้นทางบินตรงจากกว่างโจวและฉวเถาสู่เกาะเจจู (เกาหลีใต้) เกาะสมุย กระบี่ และสุราษฎร์ธานี บริษัทท่องเที่ยวไทยรับทรัพย์กันอีกแล้วพี่น้อง

นโยบาย “Make in India” ของนายกรัฐมนตรีนายโมดีกำลังไปได้สวย โดยขณะนี้เงินลงทุนจากต่างประเทศมูลค่า 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐจ่อเข้าประเทศอินเดียแล้ว โดยหลายประเทศเล็งอินเดียเป็นฐานการผลิตมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้กำลังซื้อของคนอินเดียเพิ่มขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้นักลงทุนรายใหญ่มาจากญี่ปุ่น จีนและสหรัฐอเมริกา

สำหรับญี่ปุ่น รัฐบาลอินเดียได้จัดตั้งทีมช่องทางด่วน (Fast-Track Investment) เรียกว่า “Japan Plus” เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุนญี่ปุ่นที่สนใจเข้าไปลงทุนในอินเดีย ซึ่งเป็นการทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับรัฐบาลญี่ปุ่นเมื่อคราวนายกรัฐมนตรีโมดีเดินทางเยือนญี่ปุ่นเมื่อเดือนกันยายน 2557 ทั้งนี้นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อมั่นในตัวนายโมดีว่าจะพัฒนาอินเดียอย่างจริงจัง เนื่องจากเมื่อครั้งที่เขาเป็นมุขมนตรีของรัฐคุชราต เขาก็สามารถผลักดันให้คุชราตเป็นรัฐที่ร่ำรวยที่สุดของอินเดียเลยทีเดียว

อนึ่ง กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจอินเดียประจำปีนี้และปีหน้า (2015) น่าจะขยายตัวอยู่ในระดับดี เนื่องจากความเชื่อมั่นในตลาดดีขึ้นอันเป็นผลมาจากมาตรการปฏิรูปเศรษฐกิจหลายมาตรการของรัฐบาลใหม่ที่ออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยคาดว่าอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของอินเดียในปี 2014 น่าจะอยู่ที่ 5.6% และปี 2015 อยู่ที่ระดับ 6.4%

